

Nr 163

Av herr **Alexanderson**, *angående ändring av bestämmelserna om förverkandepåföljd i lagen om straff för olovlig varuinförsel.*

I ett rättsfall, som avgjorts av högsta domstolen under år 1958 (NJA 1958 sid. 267) har det varit fråga om förverkandepåföljd, då en bil som reparats utomlands återinförts till Sverige utan att reparationen anmälts för tullen. Domstolarna fann att, då bilägaren dömdes till ansvar för olovlig varuinförsel i syfte att undandraga tull, hela bilen och icke blott värdet av reparationen måste dömas förverkad. I anledning av nådeansökan medgav emellertid senare Kungl. Maj:t på hemställan av högsta domstolen, att bilägaren skulle befrias från förverkandepåföljden mot att han skulle till kronan utgiva visst belopp, motsvarande reparationernas värde.

Det resultat, som sålunda blev följderna av Kungl. Maj:ts beslut i nådefrågan, synes stå i överensstämmelse med vad som kan anses rimligt för dylika fall. Det är emellertid otillfredsställande, att icke domstolarna kan vid behov mildra förverkandepåföljden på dylikt sätt, utan att frågan måste lösas genom beslut i nådeväg. Det synes därför böra undersökas, om icke en ändring av förverkandebestämmelserna i lagen om straff för olovlig varuinförsel och eventuellt andra lagar, som stadgar förverkandepåföljd, bör ändras i sådant syfte.

Under åberopande av det anförda får jag hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning rörande ändring av bestämmelserna om förverkandepåföljd i enlighet med vad här ovan anförts.

Stockholm den 27 januari 1959

Erik Alexanderson